

Î N C H E I E R E

17 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă,

Judecătorii Vera Macinskaia, Ion Vîlcov,

judecînd chestiunea admisibilității recursului declarat de către Supivnic Nicolae, în pricină civilă la cererea de chemare în judecată a lui Supivnic Nicolae împotriva Societății cu Răspundere Limitată “Cimișlia-gaz” și Societății pe Acțiuni “Moldovagaz” privind declararea ilegală a Hotărîrii Consiliului de Administrație nr. 51 din 06 august 2009, declararea ilegală a ordinului nr. 146-p din 02 noiembrie 2009, despre eliberarea din funcție a lui Supivnic Nicolae, încasarea din contul Societății pe Acțiuni “Moldovagaz” a salariului pentru absența forțată de la lucru și a prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2012, prin care s-a respins apelul declarat de Supivnic Nicolae,

C O N S T A T Ă :

La 01 iunie 2010 Supivnic Nicolae a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL “Cimișlia-gaz” și SA “Moldova-gaz” privind declararea ilegală a Hotărîrii Consiliului de Administrație nr. 51 din 06 august 2009, declararea ilegală a ordinului nr. 146-p din 02 noiembrie 2009, despre eliberarea din funcție a lui Supivnic Nicolae, încasarea din contul SA “Moldovagaz” a salariului pentru absența forțată de la lucru și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Supivnic Nicolae a invocat că, potrivit deciziei Consiliului SA “Moldovagaz”, nr. 51 din 06 august 2009 și ordinului nr. 132 din 21 septembrie 2009, în funcția de director al SRL “Cimișlia –Gaz” a fost numit Oleg Vasilcan, iar

Supivnic Nicolae a fost eliberat din funcția respectivă, fără careva temei.

Supivnic Nicolae mai indică că, a deținut funcția de director al SRL "Cimișlia-Gaz" din 15 noiembrie 2001. Iar, prin Hotărîrea Consiliului de Administrare al SA "Moldovagaz" nr. 51 din 06 august 2009, activitatea lui Supivnic Nicolae în funcția de director al SRL "Chișinău-Gaz" a fost recunoscută nesatisfăcătoare și s-a decis eliberarea acestuia din funcția ocupată.

De asemenea, Nicolae Supivnic a invocat că, pe tot parcursul activității, a exercitat atribuțiile de serviciu în mod corespunzător, fără a fi sancționat disciplinar, astfel că prin emiterea Hotărîrii Consiliului de Administrare din 06 august 2009, au fost încălcate prevederile art. 86 alin. (2) din Codul Muncii, deoarece în perioada 04 august 2009 – 14 august 2009 dînsul se afla în concediul medical.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 06 iulie 2012, s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată a lui Supivnic Nicolae.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 05 decembrie 2012, a respins cererea de apel declarată de Supivnic Nicolae.

La 12 aprilie 2013, Supivnic Nicolae a înaintat cerere de recurs solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2012 și hotărîrii Judecătoriei Rîșcani din 06 iulie 2012, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 05 decembrie 2012 și a fost expediată către Supivnic Nicolae la 13 februarie 2013 (f.d. 179). Iar, cererea de recurs a fost depusă la 12 aprilie 2013, fiind depusă în termen.

Drept temei ale recursului înaintat, s-a invocat că, concluziile instanței de apel sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece au fost aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Verificînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Supivnic Nicolae nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată, Supivnic Nicolae, a invocat că, concluziile primei instanțe și a instanței de apel sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece au fost aplicate eronat normele de drept material. Însă, nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Astfel, dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Iar, alin. (4) al aceluiaș articol, stipulează că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC al RM și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Supivnic Nicolae împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC al RM.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Supivnic Nicolae, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2012, în pricină civilă la cererea de chemare în judecată a lui Supivnic Nicolae împotriva Societății cu Răspundere Limitată “Cimișlia-gaz” și Societății pe Acțiuni “Moldovagaz” privind declararea

ilegală a Hotărârii Consiliului de Administrație nr. 51 din 06 august 2009, declararea ilegală a ordinului nr. 146-p din 02 noiembrie 2009, despre eliberarea din funcție a lui Supivnic Nicolae, încasarea din contul Societății pe Acțiuni “Moldovagaz” a salariului pentru absența forțată de la lucru și a prejudiciului moral.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte

Valeriu Doagă

Judecător

Vera Macinskaia

Judecător

Ion Vîlcov